

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 12Csp/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819201553
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2019:5819201553.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Námestove sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocneným zástupcom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 85102 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXX/X, XXX XX K., zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Dušan Serek advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Nová Doba 489/15, 027 43 Nižná, o zaplatenie 2 374,25 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I/ Súd žalobu **z a m i e t a** .

II/ Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, ktoré budú vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 17. 12. 2018 Okresný súd Námestovo vydal rozsudok č.k. 7Csr/1/2018-69, ktorým zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, sp.zn. SRASpA 07592/16 zo dňa 14. 2. 2018. Dôvodom zrušenia rozhodcovského rozsudku bolo (okrem iného) to, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, ktorá bola základom pre rozhodcovské konanie, bola neplatná. V konaní sp.zn. 7Csr/1/2018 vystupovali sporové strany v opačnom procesnom postavení. Po právoplatnosti uvedeného rozsudku žalobca (v konaní sp.zn. 7Csr/1/2018 v pozícii žalovaného) navrhol pokračovanie v konaní. Súd preto postupoval v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

2. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Csr/1/2018 súd zistil, že žalobca dňa 16. 3. 2016 doručil Stálemu rozhodcovskému súdu zriadenému pri Asociácii pre arbitráž, Bratislava, Vansovej 2 návrh na začatie konania, kde žiada, aby rozhodcovský súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 2 374,25 EUR, úrok z omeškania 215,38 EUR a ročný úrok z omeškania 8,75% zo sumy 2351,97 EUR od 21. 11. 2013 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12. 12. 2012, uzatvorenej medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155 a žalobcom ako postupníkom, postúpil postupca svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 2. 10. 2007 zmluvu č. 4191318327 (ďalej len „ zmluva „) , na základe ktorej postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky a žalovaný sa zaviazal ich

spláčať. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, postupca od zmluvy odstúpil a žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka postupcu ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 4 736,23 EUR a pozostávala z istiny 2 651,97 EUR, riadneho úroku 1 467,88 EUR, úroku z omeškania 594,10 EUR a ostatného príslušenstva a poplatkov 22,28 EUR. Žalobca uzatvoril so žalovaným dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, kde žalovaný uznal záväzok vyplývajúci zo zmluvy a zaviazal sa ho zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach podľa splátkového kalendára. Žalobca so žalovaným sa dohodli, že ak žalovaný nezaplatí ktorúkoľvek splatnú splátku včas, stáva sa splatná celá pohľadávka. Žalovaný do dnešného dňa zaplatil dňa 26. 8. 2013 sumu 100 EUR, dňa 23. 10. 2013 sumu 100 EUR a dňa 20. 11. 2013 sumu 100 EUR. Dlžná suma je 2374,25 EUR, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 2 351,97 EUR a rozdiel medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu) a ostatného príslušenstva vo výške 22,28 EUR (rozdiel medzi postúpeným ostatným príslušenstvom a platbami, započítanými na ostatné príslušenstvo).

3. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

4. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobou , doručenu rozhodcovskému súdu 16. 3. 2016 žalobca žiadal, aby súd žalovanému uložil zaplatiť mu 2 374,25 EUR, úrok z omeškania 215,38 EUR a ročný úrok z omeškania 8,75% zo sumy 2351,97 EUR od 21. 11. 2013 do zaplatenia a to na tom skutkovom základe, že žalovaný uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o úvere formou kreditnej karty zo dňa 2. 10. 2007, bol mu poskytnutý úverový limit v výške 80 000,- Sk (v prepočte 2 655,51 EUR). Žalobca tvrdil, že žalovaný na základe tejto zmluvy čerpal peňažné prostriedky a zaviazal sa ich spláčať v dohodnutých mesačných splátkach, ktoré však nedodrжал a doteraz na splatenie úveru zaplatil len dňa 26. 8. 2013 sumu 100 EUR, dňa 23. 10. 2013 sumu 100 EUR a dňa 20. 11. 2013 sumu 100 EUR. Súd jednak konštatuje, že žalobca v žalobe ani netvrdil, akú sumu žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového limitu, čím neuniesol dôkazné bremeno ohľadne ním tvrdených skutočností, ktoré zahŕňa aj povinnosť tvrdenia rozhodných skutočností a jednak konštatuje, že právo žalobcu na zaplatenie pohľadávky (ak by aj súd zobral do úvahy, že žalovaný nerozporoval tvrdenia žalobcu ohľadne výšky jeho záväzku, čo sa týka istiny úveru) je premlčané. Žalovaný totiž v konaní vzniesol námietku premlčania práva a súd ju považuje za dôvodnú. Ako už súd uviedol v rozsudku č.k. 7Csr/1/2018-69 zo dňa 17. 12. 2018, splatnosť pohľadávky žalobcu (resp. jeho právneho predchodcu) nastala dňa 2. 12. 2009 - ako vyplýva z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky, ktorú žalobca pripojil k návrhu na začatie konania na rozhodcovskom súde a premlčacia doba uplynula dňa 3. 12. 2012, preto ak si žalovaný uplatnil právo z tejto zmluvy na rozhodcovskom súde dňa 16. 3. 2016, jeho právo už bolo premlčané. Pokiaľ žalobca argumentoval tým, že žalovaný uznal jeho pohľadávku dňa 15. 7. 2013, čím mu odo dňa uznania dlhu začala plynúť nová 10-ročná premlčacia lehota, súd tento argument neakceptuje. Medzi stranami nebolo sporné, že zmluva o úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože právny predchodca žalobcu pri jej uzatvorení a plnení konal v rámci svojho predmetu podnikania a žalovaný je fyzická osoba, ktorá pri jej uzatvorení a plnení nekonala v rámci svojho predmetu podnikania. Z dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 15. 7. 2013 vyplýva, že sa jedná o formulárový dokument, pri ktorom si žalovaný ako spotrebiteľ nevie vytvoriť jednoznačný a správny úsudok, čím je v porovnaní so žalobcom značne znevýhodnený. V dohode o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 15. 7. 2013 je síce uvedené, že účastníci dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, takáto formulácia však automaticky neznamená, že žalovaný bol naozaj upozornený na premlčanie a jeho dôsledky. Je totiž nelogické, aby po takomto upozornení na premlčanie a jeho dôsledky spomínanú dohodu podpísal. Konanie žalobcu má prvky nekalej obchodnej prakticky a je v rozpore s dobrými mravmi. Zmienka o premlčaní dlhu v texte dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky je síce uvedená, ale je účelovo nezvýraznená, pričom text uznania dlhu bol žalobcom vopred naformulovaný. Žalobca dohodou o úhrade pohľadávky v splátkach vnútil žalovanému aj uznanie záväzku, a ak chcel žalovaný získať povolenie splátok, musel podpísať formulárovú listinu, v ktorej bolo uvedené, že uznáva čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi. Preto uzatvorením tejto dohody došlo nepochybne k zhoršeniu postavenia žalobcu ako spotrebiteľa. Rozhodovacia prax

súdov SR sa už ustálila v názore, že v prípade dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach ide o formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok vo forme povolenia splátok dlhu, ktorého skrytým cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie žalobného nároku. Za týchto okolností súd konštatuje, že uznanie záväzku zo dňa 15. 7. 2013 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je neplatná a preto je právo na vrátenie úveru premlčané.

5. Ďalším dôvodom pre zamietnutie žaloby, ktorý súd rovnako uviedol už v rozsudku č.k. 7Csr/1/2018-69 zo dňa 17. 12. 2018, je nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby o vydanie rozhodcovského rozsudku. Žalobca mal totiž pohľadávku voči žalovanému nadobudnúť zmluvou o postúpení pohľadávok so Všeobecnou úverovou bankou, a.s. so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO. 31320155. Žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávok splnil podmienku, ustanovenú v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Týmto ustanovením je vyjadrené oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Toto ustanovenie by banku malo motivovať k tomu, aby podnikala kroky k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nespĺcaní úveru bez toho, aby sa dlh neustále zvyšoval. Predpokladom postupiteľnosti pohľadávky z banky na inú osobu je, aby bol dlžník ohľadom tejto pohľadávky v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná. Pokiaľ postupca nespĺnil predpoklady vyžadované podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, je zmluva o postúpení pohľadávky, uzatvorená medzi postupcom a žalobcom je pre rozpor so zákonom absolútne neplatná.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ich priznal žalovanému, ktorý mal v konaní úplný úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde Krajskom súde v Žiline..

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.